

Teksti ja kuvat: Janne Soikari
Asennuskuvat: Autojen omistajat

Esittelyssä:

TEAM BRAX!

Saksalaisen Audiotec Fischer -konsernin sisälle kuuluu kaksi autohifi-piireissä hyvin tunnettua ja korkealle arvostettua merkkiä, Helix ja Brax. Merkkien laitteilla kilpaileville harrastajille on olemassa kansainvälinen autohifikisatiimi, jonka suomalaisvahvistukset esitellään seuraavassa jutussa.

Laitemerkkien kotimaas-
sa Saksassa vuonna 2001
perustettu Brax-tiimi ottaa
jäsenikseen Helix ja Brax -autohi-
filaitteilla lajia harrastavia ja alan
kisoissa kilpailevia autohifistejä
ympäri maailman. Noin vajaa vuosi
sitten kotimaamme autohifikonka-
reihin lukeutuva, ja Suomen Brax-
tiimiläisten yhteyshenkilönä toimi-
va Jani Mattila bongasi linkin tiimin
nettisivuille Braxin pääsivuja selail-
lessaan.

"Puhuin asiasta ensimmäise-
nä Kolkkan Kimmolle, joka innostui
heti tiimiin liittymisestä ja ehti jät-
tää jäsenhakemuksen sisään jopa
ennen minua itseäni", muistelee
Jani. Hieman myöhemmin mukaan
liittyi vielä seinäjokelainen Kimmo
Ala-Keturi.

Kyseessä on puhtaasti laite-
valmistajan oma "faniporukka" eli
merkkien maahantuojat eivät ole
mukana tiimitoiminnassa. Ihan kei-
tää tahansa ei mukaan myöskään
kelpuuteta, vaan hakijoiden har-
rastustustustaa selvitetään Janin
mukaan ennen hyväksymistä.
Vähimmäisvaatimuksena aktiivijä-
seneksi pääsyyllä on se, että auto-
sta löytyy Braxin kaiutinelementtejä
sekä Helixin tai Braxin vahvistimia.
Myös pelkäsi kannatusjäseneksi
liittymisen on mahdollista. Jäseniä
Brax Teamiin kuuluu tällä hetkellä

kaikkiaan noin 40-50 kappaletta,
pääpainon ollessa Saksassa.

Yhteistoimintaa

Brax Teamin ideana on yhdistää
eri maiden harrastajia etenkin EM-
kisojen aikaan. Teamin puoles-
ta varataan hotellimajoituksia ja
yhteistoiminta näkyy myös kilpailu-
paikalla. Tiimillä on käytössä myös
palkitsemisjärjestelmä, jossa kukin
tiimiläinen kerää pisteitä. Näitä saa
muun muassa kilpailusijoituksista
sekä näkyvyydestä eri medioissa.
Myös tiimimerkkien laitteiden mää-
rä kisaajan autossa vaikuttaa pis-
teisiin. Janin mukaan esimerkik-
si viime vuonna kolme eniten pis-
teitä kerännyttä palkittiin vuoden
lopussa rahapalkinnoin. Aikaisem-
min palkintoina on ollut myös har-
vinaisia sarjanumeroituja autohi-
filaitteita ja muuta spesiaalimpaa
tavaraa.

Suomen tiimiläisten yhteishen-
ki välittyi selvästi, kun on hetken
rupatellut kaverien kanssa. Innos-
tuneisuus hommaan on edelleen
valtava, vaikka esimerkiksi Jani-
la itsellään on takana jo lukuis-
ten laitteistojen ja yli kymmenen
vuoden kilpailupohja, johon sisäl-
tyy jopa pari Suomen mestaruut-
ta. Toki mestaruuksia löytyy myös
kahden muun herran taskuista,

vaikka kisa-ura onkin hieman lyhy-
empi. Porukan tähtäimessä ovat-
kin lähinnä kansainväliset tapah-
tumukset, joissa riittää vielä tavoitel-
tavaa. Tiimiläiset ovat hankkineet
yhteisvoimin muun muassa mitta-
laitteiston autojen säätämistä var-
ten ja myös Suomen kisoissa pide-
tään vahvasti yhtä. Mutta lisäksi
harrastajia otetaan Janin mukaan
ilomielin joukkoon. Liittymismaksu
tiimiin on 99 euroa, sisältäen tiimi-
takin ja paidan, sekä muuta oheis-
rekvisiittia kuten tarroja. Jos aihe
kiinnostaa, vilkaise lisää: www.brax-team.com.

Käväisin kuuntelemassa tiimi-
läisten autoja Tampereella loppu-
syksystä 2009. Esittelyjen yhte-
ydessä olevat kuuntelu-arvot on
kirjoitettu melko kriittisellä kynäl-
lä, sillä onhan kyseessä kuitenkin
kolme äärimmäisen kovatasoista ja
kokeneiden kisakonkarien huip-
pulaiteista rakentamaa autoa,
joilla lähdetään tavoittelemaan
jopa EM-mitaleja. Mielenkiintoi-
sen kuuntelusta teki myös se, että
kaikissa autoissa oli käytössä täy-
sin samat kaiutinelementit ja myös
asennustapa oli hyvin yhdenmu-
kainen. Kaikki kolme laitteistoa
soivat omalla tavallaan hyvin, vai-
ka eroavaisuuksiakin löytyi todel-
la paljon.

Fiat Stilo

Multi Wagon 1.8 '06

KUUNTELU

Käytin kuunteluissa AutoSoundin testeistä-
kin tuttua Mika Koposen testeistävää, Bomfunk
MC's -yhtyeen In Stereo -albumia sekä Night-
wishin From Wishes to Eternity -liveä. Ensim-
mäisenä potilaana vuorossa oli Kimmo Kol-
kan Fiat Stilo.

Bruce Springsteen: Streets Of Philadel-
phia. Stereokuva jäsentyy varsin oikeaoppi-
sesti ja pääpiirteissään kaikki muikin kuulos-
taa olevan suunnilleen kohdallaan. Laitteiston
diskantti tuntuu olevan äärimmäisen analyyt-
tisen ja tarkan kuuloisen. Kohtalaisen eläväi-
nen ja kirkas ensivaikutelma. Muistiinpanoista
löytyy myös maininta laulajan äänen miellyttä-
vyydestä, joka ei kuulosta perinteiseltä dome-
keskarien tuotokselta. Kuustosella diskanttia
tulee määrällisesti jo vähän liikaakin, vaikka
sävy on edelleen mukavan tarkka ja soundil-
lisesti kohtalaisen rasittamaton. Ehkä jotain
ylimääräistä metallisen oloista viiltävyyttä on
mukana, joka korostuu liiallisen tason myötä.
Ei paha, mutta vaatisi ainakin pientä tasonlas-
kua ollakseen erinomainen. Muuten ei juuri-
kaan valittamista muiden äänialueiden sound-
ista. Keskiääni toimii edelleen harvinaisen
hyvin. Midbasso ja subbari erottelevat esimer-
killisesti, mutta niiden yleissoundi on kallel-
laan liialliseen pehmeeseen. Subin ja midbas-
son taso on sangen malliinen, mutta kuunte-
lun edetessä alan kaipaamaan hieman lisää
tavaraa alimmille taajuuksille.

Agentsilla Kääriläisen ääni on todella
luonnollinen ja muutenkin biisi toimii erittäin
hyvin. Nyt löytyy paremmin voimaa kuin edelli-
sellä näytteellä. Matalampaakin bassoa tulee
ja erottelu on edelleen kohdallaan. Tällä kap-
paleella diskantin korkeahko taso ei häiritse.
Lauluyhtye Rajaton: Butterfly. Diskantin run-
saus tuo ääneen lisää elävyyttä ja parantane-
e myös tilantuntua. Myös nyanssit erottuvat sel-
keästi. Tällaisella pelkästään laulettulla musi-
killa ylä-äänien pinnassa olo ei häiritse, kuten
joillain muilla taas saattaa tehdä. Junior Wells:
Sweet Sixteen. Muuten ok suoritus, mutta lau-
lajan ääni kaipaisi hiukan lisää auktoriteet-
tia. Subbari ja midbasso hiukan vaisuukot.
Se mitä tulee, tulee hyvin, mutta aavistuksen
pehmeästi. Erottelun on asiallinen, vaikka
tasoa saisi kuitenkin olla enemmän ja var-
sinkin midbassoissa pitäisi olla reippaammin
lyöntiä. Bela Fleck & The Flecktones: Flight
of the Cosmic Hippo. Ylimääräistä resonointi-
ääntä erottuu jostain auton takapäästä. Tämä
kuitenkin selittyi kuuntelun jälkeen subbarin
kartion päälle jääneellä sepelempalalla, joka
pärisi kartion ja suojaritilan välissä.

Äänenvoimakkuuden säätö saa aikaan
etukaiuttimista kuuluvaa, juuri havaittavissa
olevaa "rusahdusta" ja "narahtelua". Muita häi-
riöitä en löydä. Muuten Hipolla meno on
hieman vaisuhko. Toisto ei mene ihan alim-
mille saakka ja bassonuottien loppuiskut tule-
vat heikonlaisesti. Rammsteinin alun puhees-
sa on paatosta. Alkutuomaryhtyeissä ei ollut
ihmeemmin voimaa ja tuntui, että basso kul-
keutui jonkin muulle kuin ohjaamon suun-
taan. Napakamman basson tullessa mukaan
pellin midbassot hoitavat kuitenkin homman-
sa kunnialla ja tarkkuutta löytyy. "Paukutte-
lee mukavasti", löytyy muistiinpanoista, kuten
myös maininta siitä, että ihan kernaasti reip-
pamminkin vielä saisi läiskä. Toccatalla huo-
maa, että kyllä tämä subbari vähän matalam-
mallekin toistaa. Matalin nuotti ei tunnu, mut-
ta muut erottuvan penkissä. Tältä osin ihan
jees. Bomfunkin Freestylelerilla auton takaosa
resonoi reippaasti ja osoittamme syyttävällä
sormella edelleen sepelempalaa. Tai jos joku
muikin siellä resonoi, niin menköön tuon piik-
kiin sek. Subbari tuntuu penkissä, mutta ei
ihan niin kuin se voisi tuntua. Ulottuvuutta ja
tasoa lisää kiitos, tässä järjestyksessä. Toisto
on kuitenkin pääpiirteissään ok, joten ripaus
lisää tasoa ei olisi pahasta.

Nightwish toimii soundillisesti keskimää-
räistä autolaitteistoa paremmin eli ei riivi kor-
via isommallakaan volumella. Kitaroissa on
kokoa, mutta subbarin/midbasson vaimuus
latistavat vähän kuuntelulua tällaisella musi-
killa. Rumpukuviot jäävät pahasti pilloon ja
tuntumattomiin. Tila aukeaa sinänsä kohtalai-
sen hyvin, Walking in the Air -slovari pelittää
jopa hyvinkin mainiosti, tätä unohtuu helposti
vain kuuntelemaan, joka on aina merkki siitä
että homma on kunnossa.

Tamperealainen Rotvalli Ruisinkin puuhamiehenäkin tunnettu Kimmo "Talkkari" Kolkka on ehtinyt harrastaa äänentoistoa jo useamman vuosikymmenen ajan. Juuri 50-vuotismarkkipäiviään viettänyt perheenisä on ollut yksi näkyvimmistä hahmoista kotimaisessa autohifikilpailutoiminnassa jo vuodesta 2004 saakka. Kimmon meriittilistalle mahtuu kahden Suomen mestaruuden lisäksi myös esimerkiksi EM:n 4. sija vuodelta 2007. Kaverin veri vetää edelleen kovasti kansainvälisille areenoille, joten nelostilan voidaan odottaa vielä tulevaisuudessa päivittyvän pokaalisijaksi. Kimmon mottona on: "se soi, jos sitä jaksaa säätää". Nykyistä laitteistoa ei kuulemma ollut vielä paljoakaan säädetty, mutta varsin mallikkaasti sekin tuntui jo soivan.

Kimmo Kolkkan

TALKKARIHIFI!

Näkymä Kimmon työautonakin toimivan Stilon ohjaamoon. Pääkaiuttimien oikeanlainen suuntaus on tärkeää ja tässä laitteistossa siihen on kiinnitetty selvästi huomiota.

Braxin Matrix-sarjan dome-keskiääni ja diskantti ovat asennettuina vanerista valmistettuihin paneelisiin, jotka on kiinnitetty oven peilikolmioihin säädettävien pallonivel-varsiensa kanssa. Näin oikean suuntauksen hakeminen on mahdollista vielä asennuksen jälkeenkin. Peilikolmioita vasten olevat pohjat on muotoiltu vanerista lasikuitua apuna käyttäen. Kaikkien auton paneelien nukkaukset hoiti tarvasjokelainen alan yritys.

Ovista alemmaa löytyvät Matrix 6.1-midbassot loivasti yläviestoon suunnattuina. Elementtien suuntaimet on kiinnitetty oven M6-läpikululle ovan sisällä olevaa vanerikalustusta vasten.

Renault Megane Break '00

Jani Mattilan

MEGANE

Nokialainen Jani "Jampe" Mattila harrasti ennen autohifiin hurahtamistaan aktiivisesti mäkihyppyä aina kansainvälisellä tasolla saakka. Kilpailutoiminta autohifin parissa alkoi vuonna 1998, jolloin rakennusaihiona toimi Citroen BX. Citikoita Jampelta löytyi parikin kappaletta, joista jälkimmäisellä napattiin ensimmäinen SM-voitto vuonna 2005. Samana vuonna kulkuväline vaihtui nykyiseen Relluun, jolla kaveri pokkasi seuraavan finaalien ykköspyttynsä jo heti pari vuotta myöhemmin 2007. Autohifiireissä Jani tunnetaan kokeilunhaluisena harrastajana, jonka autoista on aina löytynyt todella pikkutarkasti toteutettuja asennuksia sekä myös massasta poikkeavia laiteharvinaisuuksia. Myös asennukset vaihtuvat tiuhaan. Meganestakin löytyy jo viides kokoonpano. Kokemusta on käyty hakemassa myös Tanskan EM-finaaleista pari vuotta sitten ja miehen tulevaisuuden suunnitelmissa siintävätkin jo uudet kilpailumatkan Eurooppaan.

► Meganen ohjelmalähteenä toimii Clarionin todella harvinainen Jenkkimarkkinoille tarkoitettu DSP-soitin. Tässä on sisäänrakennettuna 4-tieaktiivisuodin ja kanavakohtaiset viivesäädöt, ja muukin olemus uhkuu high end -laatua.

▲ Vaikka autossa on aktiivinen 4-tiejärjestelmä, ei tavaratila ole kuitenkaan pienentynyt hifilaitteiston vuoksi käytännössä yhtään. Tämä on toki oleellista, sillä kiinteistöhoitajan työssä tarvittavat työvälineet pitää aina mahtua mukaan. Myös kontin paneelit on nukattu ja pleksi-ikkunallinen laiteräkki valaistuksineen tuo mukavasti näytävyyttä. Vahvistimina löytyy kaksi nelikanavaista 4 x 280 wattin tehoista Brax Matrix -päättettä, joista toinen ohjaa kolmikanavaiseksi kytkettyinä midbassoja ja subbaria. Signaaliprosessorina on Alpine PXA-H701. Kontin vasemman sivuposken takaa löytyy vielä kuuden levyn CD-vaihtajakin. Matrix-sarjan kymppituumainen subbari löytyy lasikuituisesta suljetusta kotelosta katio ylöspäin asennettuna.

▲ Hienosti muotoiltu asennuspaneeli Alpinen näyttösoittimelle.

▼ Ei ihan perustason paukkulankapiuhaa, vaan RCA-kaapeloinnista tässä autossa pitää huolen litteät Nordost Blue Heaven -huippupiihat. Kaiutinkaapeleina Kimmo luottaa Focalin Utopia-sarjan johtimiin.

KUSKI JA KULKINE

KUSKI
 Omistaja Kimmo Kolkka
 Ikä 50 vuotta
 Asuinpaikka Tampere
 Ammatti Kiinteistöhoitaja
 Autohifiharrastus aloitettu ... Vuonna 1980
 Kisatoiminta aloitettu Vuonna 2004
 Parhaat sijoitukset SM voitto 2005 ja 2008, EM 4. 2007
 Muut harrastukset Rotukissojen kasvat. kotihifi
 Nettisivut www.kolkka.org

KULKINE
 Merkki Fiat
 Malli Stilo Multi Wagon 130 Active 1.8 16v
 Vuosimalli 2006

HIFIT
 Soitin Alpine IVA-W505R
 Signaaliprosessori Alpine PXA-H701
 CD-vaihtaja Alpine CHA-S624
 Vahvistimet 2 x Brax Matrix X4 (4 x 280 W RMS)
 Diskantit Brax Matrix 1.1
 Keskiäänät Brax Matrix 2.1
 Midbassot Brax Matrix 6.1
 Subwooferi Brax Matrix 10.1
 Akku Ground Zero GZBP12.2500
 Johdotus Nordost, Focal
 Vaimennukset Dynamat, Standartplast, Brax Xvibration
 Muuta CTEK Multi XS25000 -laturi
 kiinteästi asennettuna, Alpine Blackbird -navigaattori, soittimelle kondensaattori

"se soi, jos sitä jaksaa säätää..."

▲ Varapyöräkotelosta löytyy itse kuparista työstetty sulakeblokki sekä suoja-kannen alla lymyilevä hifi-järjestelmän lisäakku, joka on malliltaan GZ 12.2500.

▲ Diskantin ja keskiäänien asennuspaneelit on leikattu useasta metallilevyn palasta ja ne on tarkoituksella muotoiltu mahdollisimman kapeiksi. Suuntaus onnistuu pallonivelletyn varren ansiosta. Takaapäin katsottuna paljastuu yksi erikoisuus, sillä paneelit ovat takaa osittain avonaiset. Janin mukaan tämä vaikuttaa positiivisesti ääneen, vaikka elementit ovatkin it-sessään takaa suljetut.

◀ Brax Matrix -midbassot hengittävät vaimennetusti kojelaudan sisään eli mitään varsinaista kotelointia niille ei ole. Toimii kuitenkin paremmin kuin ovissa.

▼ Kuva Janin asennusdokumentaatiosta. Pääkaiuttimien asennuspaikat on kiinnitetty autoon hitsaamalla, kylä pysyy! Tosin auton omistajalla on tähänkin asennuskohteeseen liittynyt vielä uusia valtteja hihassa, näemme ehkä seuraavalla kaudella...

◀ Kojelaudan päällinen on kokenut rankkaa modifointia, sillä sen pätyihin tehtiin paikat 6,5-tuumaisille midbassoille. Meganen ovissa olevia kaiuttimia on äärimmäisen hankala saada soimaan hyvin, joten tämä oli parempi ratkaisu. Ja saatiinpahan basso-osasto samalla paremmalle korkeudellekin.

▲ Tavaratilasta löytyy hieno pystyyn nostettava laiteräkki kahdelle Helixin A-sarjan vahvistimelle. Telineen metalliosat leikautettiin tamperelaisessa Il-Met Oy:ssä. Metallikehyksiä lukuun ottamatta lähes kaikki muu onkin sitten tehty itse. Jani ei edes lähde arvioimaan asennuksiin käyttämänsä aikaa, vaan toteaa vain, että kaikki vapaa-aika ja vähän päällekin on käytetty tallilla puuhasteluun. Kymppituumaiselle Matrix-elementille valmistetulla suljetulla kotelolla on kokoa noin 40 litraa. Painoa löytyy myös reippaasti eli lähes 35 kiloa. Tukevuutta antaa paksu, noin 40-millinen kerros betonihartsia. Kuulemma kotelon seinämästä ei enää mennä läpi edes iskuporakoneella...

▲ Näyttävän tyylikäs ovikokonaisuus! Tällä hetkellä alimmat kaiutinpaikat toimivat kuitenkin lähinnä koristeina.

▼ ja ► Meganen virtajärjestelmään sisältyy tavaratilassa majoileva pienikokoinen Odysseyn lisäakku, sekä takapenkin takaa paljastuva tyylikäs itse valmistettu sulakekeskus. Konehuoneen pääsulake on integroitu käynnistysakun välittömään läheisyyteen, tarkalleen ottaen sen päälle.

▲ Noin parinkymmenen kilon painoinen laiteteline laskeutuu alas manuaalisesti ja tavaratilaan voidaan vielä lastata oikeasti jotain matkatavaroitakin. Ylä-asennossa telineen pitää jyrkää kaasujousi.

KUSKI JA KULKINE

KUSKI

Omistaja Jani Mattila
Ikä 33 vuotta
Asuinpaikka Nokia
Ammatti Automaatiomekaanikko, tällä hetkellä paperityöntekijä
Autohiiharrastus aloitettu ... Vuonna 1994
Kisatoiminta aloitettu Vuonna 1998
Parhaat sijoitukset SM voitto 2005 ja 2007
Muut harrastukset Mäkihyppyvalmennus, kotihifi

KULKINE

Merkki Renault
Malli Megane Break
Vuosimalli 2000

HIFIT

Soitin Clarion DR29255
Signaaliprosessori Soittimessa
Vahvistimet Helix A6 (6 x 75 W RMS)
Helix A1 (300W RMS @ 4 ohm.)
Diskantit Brax Matrix 1.1
Keskiäänat Brax Matrix 2.1
Midbassot Brax Matrix 6.1
Subwooferi Brax Matrix 10.1
Akku Odyssey PC680
Johdotus AIV, DLS
Vaimennukset Dynamat, Standartplast

KUUNTELU

Fiatin jälkeen kuuntelussa oli Jani Mattilan Megane. Brucella alkuvaikeutella on edellisen auton jälkeen todella rauhallinen ja jopa verhoutunut. Joo-o, hetken pidempään kuunneltuani olen varma, että laulajan äänessä on verhoutuneisuutta ja kokonaisuus on hieman kallellaan mattapainotteiseen. Tätä ei pidä kuitenkaan ymmärtää pelkästään negatiivisena, koska tällaisenaan setti on helposti lähestyttävä ja ei ainaakaan aiheuta nopeasti kuunteluväsymystä. Stereokuvan osalta homma on hyvin kunnossa. Kuustosella ilmenee vähän samoja piirteitä kuin Kolkkan Stilossa. Ihan kuin keskiaikana ja diskanttiin jakotaajuuksien välimaastossa tai aladiskantissa olisi jotain korostumanpoikasta, joka saa aikaan erikoisen metallis-sähköisen sävyn. Diskantti on tässäkin hyvin skarppi ja analyttinen – jopa pienoiseen viiltävyyteen saakka. Pientä yleistä selkeyden puutetta esiintyy, muuten mukava kuunneltava. Subbarin tasoa on hieman enemmän kuin Stilossa, ja sävyltään myös tässä sub/midbasso on vähän pehmeäkö. Erottelu on hyvä. Laulajan sijainti on varsin etäällä tuulilasin etureunan tietämillä. Agentsilla laulaja siirtyy pykälää lähemmäs kuuntelijaa ja levää hieman sijainnista, ei siis ole mikään aivan pistemäinen, vaikka kohtuullisen kohdallaan onkin. Edelleen pisteitä rasittamattomuudesta.

Lauluyhtye Rajaton: Butterfly. Laulajan sijainti on nyt todella tarkka, mutta muuten tila ei aukea ihan yhtä hyvin kuin edellisessä tapauksessa. Muistiinpanoissa lukee myös maininta uneliaasta menosta. Juniorilla unihiekat sitten taas karisevat nopeasti, vaikka perusrauhallisuus onkin mukana. Toimii ja svengeä hyvin. Midbassojen toisto on vähän ohuehko, mutta korkeus sitten taas on erittäin hyvä ja vakaa. Lämettä voisi irrota reippaammin. Subbarin ja midbasson yhteispeli on kuitenkin erittäin hyvä. Subbarin yleisoundiin voisi laittaa ripauksen lisää puhtia, sillä välillä tulee vaikeutella, että alabassot soittavat hiukan jäljessä. Huuliharppu naukuu varsin asiallisesti ja luonnollisesti, ehkä aavistus lisää särmää niin olisi todella hyvä.

Bela Fleck & The Flecktones: Flight of the Cosmic Hippo. Pienoista turhaa mörinää mukana äänessä. Toistaa pykälän alemmas kuin Stilon subbari ja terävät tömhdykset tulevat uskottavammin, hyvä! Rammstein: Heirate Mich. Alun puhe tulee kyllä ihan selkeästi, muttei oikein pelottavasti niin kuin parhaimmillaan. Kiva ja rasittamaton kuvaavat tätä suoritusta. Vauhtia ja reippautta jäädään kaipaamaan. Toccatalla tulee vähän ristiriitainen olo. Tavallaan tavaraa irtoaa, muttei sitten taas penkissä kyllä tunnu juuri ihmeemmin mitään – ainakaan niin kuin pitäisi tuntua. Janitalta Sävyt soljuvat rauhallisen tapan eteenpäin ja toistoa kuvaavat hyvin kappaleen sanat: "kuulen äänen, nukahdan". Eli tavallaan hyvä, että on rasittamaton soundi, mutta lähes täydellinen särmän puute tekee siitä tosiaankin hieman uneliaan.

Bomfunkilla subin kaksijakoisuus nostaa päätään. Tavaraa taas tulee, mutta tuntemukset jäävät liian vähäisiksi. Rauhallisesta sävystä johtuen tätäkin levyä voi huoletta luukuttaa hanat kaakossa, ei ota korviin sitten yhtään. Nightwishilla sama homma, volume on liikimain pohjassa, mutta korvat lepäävät. Toisaalta tällä materiaalilla rauhallisuus ei saa aikaan niinkään negatiivisia tuntemuksia, vaan homma pelittää hitaammillakin biiseillä jopa sangen upeasti. Tilantuntu aukeaa poikkeuksellisen hyvin ja bassopäkin on mukavasti mukana. Walking in the Air sai muistiinpanoihin erityismaininnan, toimii sairan hyvin! Rauhallisesta perussoundista johtuen settiä voi soittaa huomattavan lujaa. Se lisää tunnelmaa tämänlaisella musiikilla, jota pitääkin kuunnella kovaa. Mahtipontisuus ei jää rauhallisuuden jalkoihin, vaan homma toimii! Kokonaisuutena kylläkin vähän materiaaliirippuvainen laiteisto.

Audi A4 Avant 1.8T '02

Seinäjokelainen 22-vuotias Kimmo Ala-Keturi kilpaili viime vuonna vasta ensimmäistä täyttä kauttaan. Kaveri keräsi kesän mittaan kuudesta eri osakilpailusta pelkkiä 1. ja 2. sijoituksia ja finaaliissa pyyhki pöytää vastustajillaan napaten komeasti Suomen mestaruuden selvällä erolla toiseksi ja kolmanneksi tulleeisiin. Kimmon Audin laitteistosta ja asennuksista käy selväksi, että tämän auton kohdalla hommat on mietitty viimeistä piirtoa myöten valmiiksi, ennen kuin mitään on alettu asentaa. Järjestelmällisyys ja asioiden tekeminen oikein kuuluvat myös todella huikeassa toistossa, joka kestää arvioinnin millä tahansa mittapuulla.

Kimmo Ala-Keturin

PURE HIGH END!

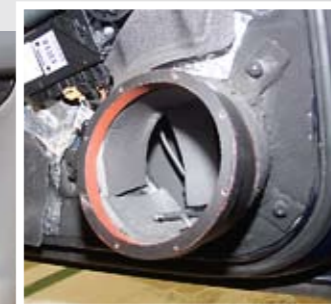

◀ Diskantin ja dome-keskiäänien asennuksessa on käytetty samaa asiallista metodia, jollainen nähtiin myös viime numerossa esitellyssä Isopahkalan Mikon Audissa. Kahdeksan millin alumiinilevystä valmistettuihin telineisiin kiinnitettyt elementit istuvat ilmavasti kojelaudan päädissä ja suuntaaminen on yksinkertaista löysäämällä paria pulttia. Myös johdotuksen suojaus on helpo tarkastaa kilpailutilanteessa.

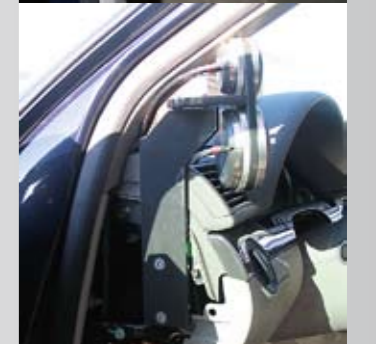
▼ Kaiutintelineet on pultattu kahdesta kohtaa kojelaudan metallirunkoon, todella hyvä keksintö!

▲ Oviasennuksen kruunaa auton väriin maalattu lasikuitupaneeli ja tyylikäs kiiltävä Brax-logo.

▲ Midbassoille on omissa metalliset asennuskaukukset, joissa elementit pääsevät hengittämään esteettä oven sisään, eli kaulus ei kapene sisäänpäin. Myös kevyttä suuntausta ylviistoon löytyy.

▲ Samaan aikaan yksinkertaista, näyttävää ja toimivaa. Kaikki kontin laitteet ja asennukset on saatu pohjan tason alapuolelle, joten tavaratila on lähes 100-prosenttisesti käytössä.

▲ Nice! Kaksi kromattua Braxin high end -päättettä sekä Alpinen F1-signaaliprosu. Myös itse valmistettu sulakeblokki on hieno yksityiskohta. Kansi nousee ja laskee kaasujousien varassa.

▼ Tässä pikaresepti kolmivaiheeseen katon vaimennukseen Kimmon tapaan. Liimataan alumiiniliuskoja Sikaflexilla kattopeltiin, vedetään päälle Dynamatin butyylimattoa ja sen päälle paksumpaa solukumimattoa.

▲ Subbarivalinta on Brax-tiimin autoissa helppoa, koska mallistossa on vain yksi kympittuumainen elementti. Myös tässä tapauksessa asennus on tehty suljettuun koteloon kartio ylöspäin. Kuuntelun perusteella en olisi uskonut, että elementtejä oikeasti on vain yksi. Matalaa tuli ja muutenkin toimi loistavasti.

▲ Alpinen F1-sarjan huippuohjelmälähde istuu komeasti keskellä kojelautaa. Soittimen alapuolelta vaihdokopin edestä löytyy Braxin jännite-näyttö.

▼ Soittimelle löytyy pienikokoinen kondensaattori asennettuna hansiklokeroon. Eikä muuten ole mitään huuhaata, parantaa ihan oikeasti äänenlaatua. Konkan vieressä makoille soittimen kookkaanpuoleinen virtälähde.

KUSKI JA KULKINE

KUSKI

Omistaja.....Kimmo Ala-Keturi
Ikä.....22 vuotta
Asuinpaikka.....Seinäjoki
Ammatti.....Sähköasentaja
Autohiiharrastus aloitettu...Vuonna 2004
Kisatoiminta aloitettu.....Vuonna 2009
Parhaat sijoitukset.....SM voitto 2009
Muut harrastukset.....Ei ole aikaa muulle

KULKINE

Merkki.....Audi
Malli.....A4 Avant 1.8T
Vuosimalli.....2002

HIFIT

Soitin.....Alpine F1 DVI-9990R
Signaaliprosessori....Alpine F1 PXI-H990
Vahvistimet...2 x Brax X2400 (4 x 110 W RMS)
Diskantit.....Brax Matrix 1.1
Keskiäänät.....Brax Matrix 2.1
Midbassot.....Brax Matrix 6.1
Subwooferi.....Brax Matrix 10.1
Akku.....2 x Optima Yellow Top
Johdotus.....Viablue, Supra
Vaimennukset.....Dynamat
Muuta.....Soittimelle kondensaattori

KUUNTELU

Kolmikon viimeisenä otin soundimaistiaiset Ala-Keturin Audista. Bruce Springsteen: Streets Of Philadelphia. Alkuvaikeutena nousee ensimmäiseksi esille laulajan sijainti, joka on todella etäällä edessä, oikein harvinaisen pitkällä. Leveyden osalta stereokuva jäsenyksi asiallisesti ja tarkasti. Äänikuva ulottuu kyllä edestä jopa auton ohjaamon ulkopuolelle. Muuten toisto vaikuttaa skarpilta ja tasapainoiselta. Kuustosella huomio alkaa kiinnittyä todella asiallisesti toimivaan subbariosastoon, vaikka elementti on sama, niin ääni poikkeaa edukseen parista edellisestä. Keskiäänät toistuvat muuten mukavasti, mutta jonkinlaista pienoista ohuudentuntua on olemassa. Agensilla Jorma pysyttelee bändeineen kohtuullisen kaukana edessä. Läsnaoloa löytyy, muttei laulaja työnny lainkaan niin lähelle kuin se monilla laitteistoilla tekee (eli Jorma ei tule naamalle). Pientä ohuutta on edelleen keskarissa, mutta muuten on aivan loistava suoritus. Diskanttitoisto on tähän saakka ollut kautta linjan analyttinen, muttei yhtään viiltäväsävyinen. Oikeastaan voisi luonnehtia jopa samaan aikaan skarpiksi ja silti heleäksi. Ollisiko tämä musikaalinen diskantti? Voisi vaikka ollakin. Subbari on kyllä pirun hyvä. Tasoa on sopivasti ja erottelu tuntuu penkissä ja jalanpohjissa saakka. Subbari ja midbasso puhuvat samaa kieltä eli yhteispeli toimii ja vaiheistus on kohdallaan. Toisto tuntuu myös menevän oikeasti alas saakka.

Rajattomalla kaikki toimii niin kuin pitääkin toimia. Tilaa on ainakin eteenpäin hyvin, leveyssuunnassa ei ihan niin hyvin, mutta perusasioissa kuitenkin. Laulajien sijainnit jäsenyksi näistä kolmesta laitteistosta parhaiten. Selkeä suoritus. Juniorilla meno on ehkä ihan aavistuksen väsähtäneempää kuin sen pitäisi olla. Saattaa olla hiukan liian kiltti setti, joka päästää äänitteen helpolla eli kaipaisi jotain pientä särmää ainakin tämän näytteen kanssa. Midbasson tarkkuus voisi olla vähän parempi ja iskuissa saisi kernaasti olla vielä enemmänkin voimaa. Cosmic Hipolla bassopään toistossa on vähän liikaa mörinää ja nuottien lopputomähdykset tulevat kyllä tarkasti, mutteivät aivan sellaisella voimalla kuin voisi. Toisto menee kiitetävän matalalle ja erottelu on mörinästä huolimatta hyvällä mallilla. Rammsteinin alun puhe tulee kyllä oikealla asenteella, mutta suhteellisen kaukana oleva vokalistin sijainti häivyttää intron pelottavuutta ja paatosta. Esimerkiksi Kolkkan Fiatissa tämä toimi pykälää uskottavammin. Biisin alun tiukka basso tulee tarkasti ja sopivalla voimalla.

Toccatalla alkaa olla jo melkein oikeanlaista menoa. Matalinkin väpätys oikeasti tuntuu penkissä ja muutenkin erottelu toimii. Ehkä ripaus lisääkin saisi olla voimaa, mutta varsin hyvä on näinkin. Janitalla toisto on selkeä. Ei ole tietoaakaan laulajan nenäsoundista ja bassopäkin pelittää oikein asiallisesti. Bomfunkin Freestyleillä bassovärinät tuntuvat selkeästi penkissä niin, että jopa biisin intron matalan väristykset tuntuvat! Niistä ei kahden edellisen auton kanssa ollut tietoaakaan. No jopas nyt. Tämä on ihan oikea subbari. Erottelu on myös loistavaa tasoa. Kehutaan nyt kunnolla, kun aihetta kerran piisaa. Nightwishilla kitarat tulevat aavistuksen kireästi, muuten toisto on mallillaan. Tila ei aukea aivan parhaalla tavalla. Walking in the Air skulaa tässäkin setissä jäätävän hyvin eli tekee mieli kuunnella moneen kertaan silmät kiinni ja jättää muistiinpanojen teko kokonaan väliin. Tällä biisillä tilavaikutelmakin alkaa avautumaan, joskin sen osalta vielä löytyisi pientä parannettavaa. Soundillisesti on kyllä hyvä, subbari ja midbasso antavat osaltaan sellaista ryhtiä, jota ei läheskään jokaisesta autolaitteistosta löydy.

ASTW